

Прийняття Конституції 28 червня 1996 р. завершило період державного становлення, закріпило правові основи незалежності України. Наша країна реально стала невід'ємною частиною європейського і світового співтовариства.

В Конституції 1996 р. (ст. 1) Україна визначена як незалежна, суверенна, демократична, соціальна і правова держава. За формою правління Україна є республікою (ст.4), за державним устроєм – унітарною (ст.2), тобто єдиною, соборною державою.

Державу можна назвати демократичною настільки, наскільки її законодавство відповідає загально визнаним правам людини. Закріплення в Конституції України основних прав людини є важливою ознакою й правової держави (II розділ Конституції України). Вона закріплює основні права та свободи громадян України в економічній, політичній, культурній сферах, а також їх особистісні права. Права людини мають забезпечити необхідні їй для існування, розвитку, задоволення своїх потреб у конкретно-історичних умовах і мають бути загальними і рівними для всіх. Останні десятиріччя відбувається процес визнання і забезпечення основних прав людини у цілому світі як на міжнародному, так і на національному рівнях. У суспільстві лише держава може забезпечити здійснення прав людини.

З прийняттям Конституції завершилося остаточне формування законодавчої, виконавчої і судової влади в Україні. Главою держави є Президент, який виступає гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції, прав та свобод людини і громадянина.

Президент обирається громадянами строком на 5 років (5 розділ). Вищим органом законодавчої влади є парламент – Верховна Рада, яка обирається громадянами держави на строк 5 років у кількості 450 депутатів за змішаною формою виборчої системи (4 розділ Конституції). Вищим органом у системі органів виконавчої влади є Кабінет міністрів, відповідальний перед Президентом України та підконтрольний і підзвітний Верховній Раді (6 розділ). Органами державної влади на місцях є обласні, районні, а також у містах Києві та Севастополі відповідні державні адміністрації. Їх голови призначаються Президентом України. Воля більшості населення виражається через органи держави – парламент і президента, а воля всього населення – через референдум (всенародне голосування).

У цілому, Конституція визначає всі основні засади та напрями внутрішньої і зовнішньої політики держави, орієнтири реформування нашого суспільства. Вона є першоосновою подальшої розбудови України як демократичної, соціальної і правової держави.

Щоб Україна вийшла на рівень європейських стандартів суспільного, правового та політичного життя, який дасть їй змогу почувати себе рівною серед інших правових держав, потрібно докласти ще багато зусиль. Тому будемо вирити в поставлену перед нами ціль розбудови правової держави, не зходити і

обраного шляху. Сподіваємося, що в недалекому майбутньому українці будуть жити в країні, якої вони гідні.

Література

1. Конституція України. Основний Закон держави України. Ухвалений 28 червня 1996 року на 5-й сесії Верховної Ради України 2-го скликання.
2. Політологія: Посібник для студ. Вищ. навчальних закладів/ За ред. О. В. Бабкіної, В. П. Горбатенка.–К.: Видавничий центр «Академія», 1998.–368 с.
3. Шляхтун П.П. політологія: історія та теорія. Підручник /П.П.Шляхтун. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 472 с.

Nazarbekoba Z.M.

A. Baitursynov Kostanai State University, Kazakhstan

THE POLITICAL REGIME: THE CONCEPT, THE ESSENCE

The regime is a system of methods of implementation of the government reflecting the relation of authorities to legal bases of their activity.

Mainly the political regime includes the structure of the power and management, mechanisms and ways of their realization.

In the history of the human organizations there were 2 types: a) based on a personal authority: monarchic, authoritative, totalitarian; b) or on the collective – a democracy and a republic.

The liberal, democratic, republican regimes prevail today.

Owing to various problems, continuous rivalry the political situation changes and the various political trends can come to the power and can establish a rigid regime, i.e. the political regimes are mobile.

The version depends from:

1. The purpose and tasks which the ruling classes and their parties put before itself. The political policy is the purpose, and the PR is means of achievement of the purpose.
2. Ideological orientation of a ruling class.
3. Ratio and sharpness of class fight.
4. The political consciousness of people and the political culture. The more developed countries are the more democratic regime.
5. The PR establishment in society depending on tradition, the moral principles and moral behavior of people.
6. It depends on the type, the forms of government of the state, the need of its functioning.

I.e. the establishment and the functioning of the PR depends on the internal and external political environment. In the history there were some widespread political regimes: the totalitarian, the authoritative, the liberal, the democratic.

The totalitarian – lat. totalis – is everything, whole, full, is the highest form of the authoritarianism.

It is characterized:

- The centralized management in the economy sphere, all life under control of party.
- The private property is forbidden, everything belongs to the state, people work as the hired workers.

- Full monopolization of the prices, alienation of citizens from political life.
- The leading role of one party in politics and its implementation in politics.
- The state ideology in the spiritual sphere, also will force imposing to all members of society.

- Concentration in hands of the state of mass media, communications. There is a censorship which everything supervised.

- Merging of party system with government, concentration of all means of the armed fight.

- Idolization of the personality, creation of an image of the great leader (Stalin, Fuhrer, Mussolini).

- Unusually severe repressions.

The authoritative is the power, the influence.

1. The power isn't formed, not supervised by the people, and the people have no warranties.

2. The real power in hands of ruling elite in which there is a selection.

3. There is a merging to the ruling device.

4. The parliament possesses a supporting role, the elections have a minor character.

5. Support on a military and retaliatory regime.

6. Parties can function, but are more often fictitious, the opposition is limited or forbidden in general (Egypt, Lebanon).

7. To some extent they listen to public opinion.

The liberal is concerning freedom, inherent in the free person.

It is characterized:

1. The separate lines of the authoritative and democratic, and democratic and authoritative power regimes, but the authoritative remains.

2. Works in more free look – the authoritative parties, the unions. The political system provides publicity, there can be a compromise. Division of the legislative, executive and judicial authority is carried out.

The democratic is democracy.

It is the form of a political regime based on the principles of democracy, freedom and equality of citizens.

1. Existence and strengthening of the forms of direct democracy, participation of citizens in the elections.

2. Self-government existence.

3. Reality, security and completeness of the political rights. Their limited unity with the social and economic and cultural rights.

4. Equality of all before the law, protection of the personality against the power, and the power against society arbitrariness.

5. Principle of division of the authorities (legislative, executive, judicial).

6. Wide range of pluralism (plurality).

The democracy models:

1. The individualistic allocate the personality from the society and the state. The personality is a power source, its right is priority before the rights of the state.

2. The pluralistic is the real creator. It is the interested group. Here the interests of valuable orientation and motives of political activity are formed. The people can't be subject of politics since the difficult competition consists of a variety in race for power.

3. The collective – the autonomy of the personality is denied.

Профессор Васильева Л.А. .

Дальневосточный федеральный университет

РЕБРЕНДИНГ МИФА ПОЛИТИЧЕСКОГО ГЕРОЯ В МЕДИЙНОМ ПРОСТРАНСТВЕ СОВРЕМЕННОЙ РОССИИ

Аннотация.

Понимание мифотворчества в современном обществе заставляет более внимательно относиться к зарождению и распространению новых мифов. Происходящие преобразования в обществе можно напрямую связать с мифами, которые преподносятся с помощью медиа. Конструирование советских мифов и использование их в агитационно-пропагандистской деятельности преследовало цель укрепления существующего строя. В транслируемом СМИ современном мифологическом пространстве происходит смена мифа политического героя, его ребрендинг.

Ключевые слова

СМИ, миф, политический герой, иррациональный образ, символ, бренд, ребрендинг.

Конструирование советских мифов и использование их в агитационно-пропагандистской деятельности преследовало цель укрепления существующего строя. Методы создания мифов зависели от характеристик информационного пространства советского общества. Власть понимала, что миф и связанный с ним символ, иррациональный образ оказывают решительное влияние на политическое поведение и действия людей, играли роль цементирующего элемента,

MATERIÁLY X MEZINÁRODNÍ
VĚDECKO-PRAKTICKÁ KONFERENCE

MATERIÁLY

X MEZINÁRODNÍ VĚDECKO-PRAKTICKÁ KONFERENCE

MODERNÍ VYMOŽENOSTI
VĚDY -2014

27.01.2014 - 05.02.2014

DD 14
Politické vědy
Filozofie

Praha
Publishing House
«Education and Research» s.r.o.

MATERIÁLY X MEZINÁRODNÍ
VĚDECKO-PRAKTICKÁ KONFERENCE

MATERIÁLY

X MEZINÁRODNÍ VĚDECKO - PRAKTICKÁ
KONFERENCE

«MODERNÍ VYMOŽENOSTI VĚDY - 2014»

27 ledna - 05 února 2014 roku

Díl 14
Politické vědy
Filosofie

Praha
Publishing House «Education and Science» s.r.o
2014

OBSAH

POLITICKÉ VĚDY

MODERNÍ VOLEBNÍ – TECHNOLOGIE

Лютко Н.В. Маніпулювання у політичній рекламі.....3

TEORIE POLITICKÝCH SYSTÉMŮ

Богатчук С.С. Україна як правова держава.....5

Nazarbekoba Z.M. The political regime: the concept, the essence7

Васильева Л.А. Ребрендинг мифа политического героя в медийном пространстве современной России.....9

GLOBALISTIKA

Каширская Е.Д. Новые медиа в казахстанской перспективе.....17

Бостанов М.Э. Внешнеполитические ориентиры основных акторов современной политической жизни Турции в контексте глобализации19

REGIONÁLNÍ POLITICKÉ PROCESY

Демидов А.В. Задачи российской внешней политики в свете новых аспектов американского присутствия в Азии23

Шепотько Л.В. Региональные аспекты Дальневосточной геополитики России ...30

Nazarbekoba Z.M. The state and civil society39

Nazarbekoba Z.M. The political parties: concept, genesis, functions, classification.....41

Жабина Ж.Р., Стамбулов С.Б. Взаимозависимость национальной и региональной безопасности44

Федотов Д.С., Носов М.П. Коррупция в Вооруженных Силах и ее влияние на государственную безопасность Российской Федерации52

FILOSOFIE

FILOSOFIE LITERATURY A UMĚNÍ

Зайцева М.Л. Синестезийность в раскрытии художественных образов искусства эпохи Средневековья и Возрождения.....57

Исламова А.К. Философский роман У.Голдинга «Воришка мартин»: порядок дискурса в домене автономии героя.....59

Рафиков И.И. Отражение трудного эвакуационного быта и мужества людей во время Великой Отечественной войны в интерьере живописи.....66

SOCIÁLNÍ FILOSOFIE

Равочкин Н.Н. Анализ социального явления «аномия».....70

Павлишина Д.С. Межкультурная коммуникация как инструмент понимания и взаимодействия74

Распопов Є.І. Релігієзнавча концепція Людвіга Фейербаха в питаннях філософсько-антропологічної проблеми іморталізму76

HISTORIE FILOSOFIE

Babina V.N. Pamfil Danilovich Yurkevich as the founder of «heart metaphysics» in the Russian religious philosophy.....79

Чермухамбетов Е.Н. Проблема равенства в контексте гражданского общества..... 83

Рахматуллин Р.Ю. Постмодернизм в философии86

FILOSOFIE KULTURY

Шамша И.В. Остановить время89

FILOSOFIE RELIGIE

Қабұл О.Қ. Адам дінсіз өмір сүре алмайды92

FILOSOFIE VĚDY

Щеглов Б.С. Философия истории в постнеклассической науке.....95

Попов В.В. Особенности противоречия в переходных обществах.....97

Попов В.В. Исторические события в структуре исторического процесса100

Щеглов Б.С. Понятие «событие» и исторический процесс103

Сафарова Д.М. Понятия «цель» и предложения со значениями цели105